

Sygn. akt II W 45/18

RSOW 94/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Brzegu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Iwona Twardzik

Protokolant: asystent sędziego Izabela Dorosz

w obecności oskarżyciela publicznego z KPP Brzeg Kamili Szeja

po rozpoznaniu dnia 01/02/2018 w Brzegu w trybie przyspieszonym

Sprawy T. E. s. A. i I. z domu D. ur. (...) w K.

obwinionego o to, że :

1. W dniu 31 stycznia 2018 roku około godziny 14:40 w B. na ul. (...) roku w sklepie (...) dokonał kradzieży alkoholu w postaci wódki (...) powodując łączne straty w wysokości 22 zł na szkodę w/w sklepu przy czym zarzucanego wykroczenia dopuścił się będąc co najmniej dwukrotnie prawomocnie ukaranym za podobne wykroczenia umyślne w ciągu dwóch lat od ostatniego ukarania

tj. o wykroczenie z art. 119§1kw

2. W dniu 30 stycznia 2018 roku około godziny 14:40 w B. na ul. (...) roku w sklepie (...) dokonał kradzieży alkoholu w postaci dwóch butelek 0,5 l wódki (...) powodując łączne straty w wysokości 43,98 zł na szkodę w/w sklepu przy czym zarzucanego wykroczenia dopuścił się będąc co najmniej dwukrotnie prawomocnie ukaranym za podobne wykroczenia umyślne w ciągu dwóch lat od ostatniego ukarania

tj. o wykroczenie z art. 119§1kw

I. uznaje obwinionego **T. E.** w ramach czynów opisanych w pkt 1-2 części wstępnej wyroku z winnego tego, że:

a. w dniu 31 stycznia 2018 roku około godziny 14:40 w B. na ul. (...) sklepie (...) dokonał kradzieży alkoholu w postaci wódki (...) powodując łączne straty w wysokości 22 zł na szkodę w/w sklepu tj. czynu stanowiącego wykroczenie z art. 119§1 kw oraz tego, że

b. W dniu 30 stycznia 2018 roku około godziny 17.08 w B. na ul. (...) w sklepie (...) dokonał kradzieży alkoholu w postaci dwóch butelek 0,5 l wódki (...) powodując łączne straty w wysokości 43,98 zł na szkodę w/w sklepu tj. czynu stanowiącego wykroczenie z art. 119§1 kw

i za to na podstawie art. 119§1 kw w zw.z art. 9§2 kw orzeka karę **aresztu** w wymiarze **30** (trzydzieści dni)

II. na podstawie art. 82§3 k.p.o.w. na poczet orzeczonej w pkt I kary grzywny zalicza obwinionemu okres 1 dnia jego zatrzymania w okresie od 31.01.2018 godz. 15.00 do 01.02.2018 godz. 12.55 przyjmując , że jeden dzień zatrzymania jest równoważny 1 dniowi aresztu ,

III. na podstawie art. 82§4 k.p.o.w. orzeka natychmiastową wykonalność wyroku ,

UZASADNIENIE

T. E. został obwiniony o o to, że :

1. w dniu 31 stycznia 2018 roku około godziny 14:40 w B. na ul. (...) roku w sklepie (...) dokonał kradzieży alkoholu w postaci wódki (...) powodując łączne straty w wysokości 22 zł na szkodę w/w sklepu przy czym zarzucanego wykroczenia dopuścił się będąc co najmniej dwukrotnie prawomocnie ukaranym za podobne wykroczenia umyślne w ciągu dwóch lat od ostatniego ukarania

tj. o wykroczenie z art. 119§1kw

2. W dniu 30 stycznia 2018 roku około godziny 14:40 w B. na ul. (...) roku w sklepie (...) dokonał kradzieży alkoholu w postaci dwóch butelek 0,5 l wódki (...) powodując łączne straty w wysokości 43,98 zł na szkodę w/w sklepu przy czym zarzucanego wykroczenia dopuścił się będąc co najmniej dwukrotnie prawomocnie ukaranym za podobne wykroczenia umyślne w ciągu dwóch lat od ostatniego ukarania

tj. o wykroczenie z art. 119§1kw

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 stycznia 2018 r. około godz. 17.08 T. E. udał się do sklepu (...) przy ul. (...) w B.. Będąc przy stoisku z alkoholami zabrał z półki 2 butelki 0,5 l wódki (...) o wartości łącznej 43,98 zł. Nie płacąc za zabrany alkohol przekroczył linię kas. Obwiniony nie został zatrzymany .

W dniu 31 stycznia 2018 r. około godz. 14.40 T. E. udał się do sklepu (...) przy ul. (...) w B.. Będąc przy stoisku z alkoholami zabrał z półki półlitrową butelkę wódki (...) o wartości 22 zł. Nie płacąc za zabrany alkohol przekroczył linię kas. Po ujęciu obwinionego przez ochronę alkohol wrócił do dalszej sprzedaży.

Obwiniony został zatrzymany przez Policję . Nie chciał poddać się badaniu na stan trzeźwości

Widząc na nagraniu z monitoringu dziwne zachowanie T. E. pracownik ochrony sklepu (...) zatrzymał go, prosząc o udanie się z nim do pomieszczenia socjalnego. Stwierdziwszy, że T. E. schował butelkę wódki w nogawce spodni, P. S. zawiadomił Policję. Poproszony przez ochroniarza o oddanie skradzionego alkoholu T. E. odmówił, otworzył butelkę i zaczął pić jej zawartość. Upomniany przez P. S., by tego nie robił, T. E. lekceważąco oświadczył, że „mu to lata”.

Po przybyciu na miejsce funkcjonariuszy Policji T. E. z uwagi na upojenie alkoholowe nie był w stanie poddać się badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Nie potrafił utrzymać równowagi ani iść o własnych siłach.

Dowód:

- wyjaśnienia obwinionego T. E. – k. 12-13,28
- zeznania świadka R. S. – k. 10
- notatka urzędowa – k. 4
- protokół przebiegu badania stanu trzeźwości – k. 5
- nagranie na płycie DVD – k. 15 zdjęcia 16-17 ,

T. E. ma 45 lat, jest kawalerem, nie ma stałego miejsca zamieszkania, nie pracuje na stałe , korzysta z pomocy MOPS B. . Utrzymuje się z zasiłku w kwocie 317 zł. Był wielokrotnie karany za wykroczenia i przestępstwa. Orzeczonych wobec niego w sprawach o wykroczenia licznymi wyrokami przez różne sądy kar grzywnien ani kar ograniczenia wolności

nie wykonuje. Zalega z zapłatą wielu kar grzywnien , a to w sprawach .Nie wykonuje też orzeczonych kar ograniczenia wolności .

II W 363/11	0,00	0,00	0,00	(...)	
	II W 100/12	0,00	0,00	0,00	(...)
	II W 1036/12	100,00	0,00	100,00	(...)
	II W 404/12	200,00	100,00	300,00	(...)
	II W 715/12	400,00	90,00	490,00	(...)
	II W 689/12	400,00	80,00	480,00	(...)
	V W 1783/12	300,00	0,00	300,00	(...)
	V W 1808/12	300,00	0,00	300,00	(...)
	V W 1809/12	300,00	0,00	300,00	(...)
	V W 1810/12	300,00	0,00	300,00	(...)
	V W 1811/12	300,00	0,00	300,00	(...)
	II W 514/12	510,00	101,00	611,00	(...)
	VI W 4286/12	200,00	80,00	280,00	(...)

Do grudnia 2016 przebywał w ZK . W chwili obecnej w Sądzie Rejonowym w B. przeciwko T. E. toczy się kilkadziesiąt spraw o wykroczenia głównie kradzieży mienia sklepowego oraz prowadzone jest w kilkudziesięciu sprawach postępowanie wykonawcze o zarządzenie kar zastępczych za niewykonane kary grzywny i kary ograniczenia wolności . Tylko 2017 roku obwiniony był ukarany wielokrotnie , w tym m.in. w postępowaniu przyspieszonym , a to np. w sprawach

- II W 99/17 wyrokiem z dnia 14.03.2017 za 6 wykroczeń na karę 1 miesiąca ograniczenia wolości (której nie wykonał K. 173/17 , a termin posiedzenia o rozważenie zarządzenia kary zastępczej na wniosek kuratora sądowego został wyznaczony na miesiąc kwiecień 2018)

- II W 192/17 wyrokiem z dnia 24.04.2017 na karę 30 dni aresztu , którą odbył już w ZK

- Wyrokiem II W 150/17 z dnia 04.04.2017 na karę 1 miesiąca ograniczenia wolności , (której nie wykonał K. 201/17 , a termin posiedzenia o rozważenie zarządzenia kary zastępczej na wniosek kuratora sądowego zastał wyznaczony na miesiąc kwiecień 2018)

Wyrokiem II W 161/17 z dnia 16.05.2017 na karę na karę 15 dni aresztu , którą odbył już w ZK

Poza tym dnia 24.01.2018 w sprawie II W 28/18 tut. Sąd orzekł w trybie przyspieszonym wobec ukaranego karę 15 dni aresztu za popełnione wykroczenie kradzieży, jak też dnia 29.01.2018 w sprawie II W 40/18 tut. Sąd orzekł w trybie przyspieszonym wobec ukaranego karę 30 dni aresztu za popełnione wykroczenie kradzieży, Oba wyroki są jeszcze nieprawomocne wobec woli obwinionego uzyskania pisemnego ich uzasadnienia.

Obwiniony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu owbu czynów . Wyjaśnił, że nie ma pieniędzy na życie , bo jest bezdomnym i bezrobotnym . Przyznał ,że towar kradnie z uwagi na potrzebę spożycia alkoholu .

Dowód:

- Wyroki w sprawach II W 99/17, II W 192/17, II W 161/17 , II W 150/17 ,II W 28/18 , II W 40/15 –k. 21-26

- Wykaz zaległych kar grzywnien –k. 29

- wyjaśnienia obwinionego T. E. – k. 28

Sąd Rejonowy zważył , co następuje:

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego sprawstwo i wina obwinionego w zakresie zarzucanego mu czynu nie budziły jakichkolwiek wątpliwości Sądu.

Zasadniczych ustaleń w zakresie sprawstwa obwinionego co do czynu z dnia 30.01.2018 Sąd dokonał przede wszystkim w oparciu o nagranie stanowiące zapis monitoringu ze sklepu (...) z daty zdarzenia oraz zeznania świadka R. S. kierownika sklepu , którego ochroniarz ujawnił wykroczenia i dnia 31.01.2018 zatrzymał obwinionego i przekazał go Policji . Powyższe dowody są ze sobą w pełni zgodne i nie budzą zastrzeżeń Sądu, co do ich wiarygodności, zwłaszcza, że dowód w postaci zapisu monitoringu ze sklepu i zarejestrowany tam wizerunek obwinionego pozwala na jego identyfikację, a obwiniony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu z dnia 30.01.2018. Na nagraniu (w szczególności plik : nr (...) i (...) i (...)) widać, jak mężczyzna w czarnej czapce i w jasno szarej bluzie z lampasami lewą ręką sięga po towar z prawej półki i odwracając się tyłem do kamer monitoringu chowa go pod bluzę prawdopodobnie do lewej kieszeni spodni , po czym mając już pustą rękę ponownie sięga po kolejną butelkę ze stoiska monopolowego , następnie ją odkłada i idąc dalej bierze inną butelkę , którą zbliżając się do kas wkłada do prawej kieszeni spodni, stoi chwilę w kolejce, a następnie wychodzi przeciskając się pomiędzy klientami i przekracza linię kas (bez płatności za towar) .Również co do drugiej kradzieży , kiedy to już został przez ochronę fizycznie zatrzymany i towar mu odebrano , obwiniony się przyznał.

W świetle dokonanych ustaleń faktycznych zachowanie obwinionego w obu w/w dniach bez wątpienia wyczerpało ustawowe znamiona wykroczenia stypizowanego w art. 119 § 1 k.w. Wykroczenie to popełnia ten, kto kradnie cudzą rzecz ruchomą, jeżeli jej wartość nie przekracza ¼ minimalnego wynagrodzenia. Strona przedmiotowa wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. polega na tym, że sprawca dokonuje zaboru, tj. wyjmuje rzecz spod władztwa pokrzywdzonego. Wykroczenie to ma charakter umyślny i może być popełnione jedynie z zamiarem kierunkowym. Z ustalonego przez Sąd stanu faktycznego bezspornie wynika, iż obwiniony w pełni świadomie zabrał towar, za który nie zapłacił i zrobił to w celu postąpienia z nim, jak z własnym. W ocenie sądu obwiniony T. E. przyszedł do sklepu z takim zamiarem, aby dokonać kradzieży alkoholu , albowiem w tym celu udał się do sklepu (...) w B. i schował butelki do spodni, a następnie skierował się w kierunku bramek wyjściowych i minął linię kas, nie płacąc za wymieniony alkohol. A drugiego dnia zatrzymano go z alkoholem , za który również nie zapłacił .

Wymierzając obwinionemu karę 30 dni aresztu za przypisane dwa wykroczenia przy zastosowaniu art. 9§2 kw Sąd kierował się ustawowymi dyrektywami jej wymiaru określonymi w art. 33 § 1 i 2 k.w., tj. dyrektywą stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, celem kary w zakresie społecznego oddziaływania oraz - przede wszystkim - dyrektywą prewencji szczególnej, czyli celami zapobiegawczymi i wychowawczymi, jakie kara ma osiągnąć w stosunku do ukaranego. Sąd uwzględnił także właściwości, warunki osobiste i majątkowe obwinionego, jego stosunki rodzinne, sposób życia przed popełnieniem wykroczenia. Jak wynika z wyjaśnień obwinionego nie pracuje, nie uzyskuje stałych dochodów i jak wynika z jego dotychczasowej postawy życiowej wcale nie zamierza podjąć pracy i własnym wysiłkiem fizycznym zarobić na alkohol wybierając drogę wejścia w jego posiadanie sprzeczną z prawem, czego dowodem są liczne wyroki skazujące za kradzieże. Powoływanie się przez obwinionego na bezdomność i konieczna pomoc ze strony państwa jest tylko wymówką i usprawiedliwieniem wybranej przez siebie drogi życiowej. Obwiniony z kradzieży uczynił sobie sposób na życie i nie robi nic, żeby ten sposób zmienić. Odbił niejedną karę za kradzież i mimo tego nadal podejmuje ryzyko bycia ujętym i ukaranym za dalej popełniane wykroczenia. Musi więc kalkulować w przyjęty sposób życia odbywanie kar z tego tytułu mu wymierzanych. Sąd nie miał wątpliwości co do poczytalności obwinionego przyjmując, że obwiniony zgłasza się do szpitala psychiatrycznego z uwagi na problem alkoholowy i opuszcza go nie po zakończeniu leczenia, lecz wtedy, gdy sam uzna to za stosowne. W ten sposób traktuje pobyt tam, jako przejściowe miejsce, gdzie zostanie udostępniona mu łazienka, pralnia, wyżywienie i czasowa opieka, po czym znowu wraca do wybranej przez siebie formy życia i zachowania. Sądowi jest wiadome z urzędu, że obwiniony był badany przez biegłych psychiatrów w innych sprawach i żaden w ostatnim okresie nie stwierdził u obwinionego choroby psychicznej. Obwiniony jest komunikatywny, dbający o swoje własne interesy wykazuje się sprytem i inteligencją, którą niestety wykorzystuje w złym kierunku.

Sąd wymierzając izolacyjną karę aresztu w maksymalnym 30 dniowym wymiarze miał przede wszystkim na uwadze, że obwiniony jest osobą wielokrotnie karaną, która notorycznie dopuszcza się na terenie B. i innych miejscowości, co wynika z odpisów wyroków i prowadzonych przez tut. Sąd wielu postępowań wykonawczych dotyczących niewykonanych kary grzywnien czy ograniczenia wolności, kradzieży, jak i innych wykroczeń oraz przestępstw. Do Sądu Rejonowego w B. każdego miesiąca wpływają nowe wnioski o ukaranie T. E. - obecnie przeciwko obwinionemu toczy się w tut. Sądzie ponad 20 spraw o wykroczenia oraz jedna sprawa o przestępstwa popełnione w warunkach recydywy z art. 64 § 1 k.k. Tylko od początku 2018 r. przeciwko obwinionemu złożono 3 wnioski o ukaranie w trybie przyspieszonym. Dotychczas wymierzone T. E. kary ograniczenia wolności nie przyniosły oczekiwanego rezultatu. Również pobyty w Zakładzie Karnym nie skłoniły obwinionego do zmiany swojego postępowania, albowiem każdorazowo po opuszczeniu placówki penitencjarnej ponownie dopuszczał się on czynów karalnych, powracając do dotychczasowego trybu życia.

Nie bez znaczenia jest, że obwiniony zarzucane w przedmiotowej sprawie dwa czyny popełnił w niespełna 2 dni po tym jak zapadł wobec niego za takie same wykroczenie wyrok w trybie przyspieszonym, a to w dniu 29.01.2018 w sprawie II W 40/18 i w dniu 24.01.2018 w sprawie II W 28/18. Totalna nonszalancja obwinionego wobec prawa i jawne jego lekceważenie w niniejszym przypadku skutkowałą koniecznością orzeczenia wobec obwinionego natychmiastowej wykonalności wyroku w zakresie orzeczonej kary na podstawie art. 82§4 k.p.o.w. celem osadzenia go w ZK. Zdaniem Sądu istniała realna obawa, że obwiniony wobec faktu ukarania go przedmiotowym wyrokiem, jak też kilkoma wcześniejszymi na karę izolacyjną aresztu będzie się chciał od kary uchylać i zmieni miejsce pobytu (co robił wielokrotnie dotycząc przebywając w różnych miejscach) i wykonanie w ten sposób orzeczonej kary będzie nader utrudnione. Kara, aby była skuteczna musi być natychmiastowa i ukarany musi ją fizycznie odczuć w jak najbardziej dolegliwy przewidziany prawem sposób. Dotychczasowa postawa obwinionego świadczy o braku poszanowania jakichkolwiek norm społecznych, a przede wszystkim o wyjątkowej zuchwałości sprawcy. Obwiniony notorycznie nie szanuje cudzej własności, nie zważa na konsekwencje swoich czynów i jawnie lekceważy normy prawne. Częstotliwość popełniania przez obwinionego czynów karalnych prowadzi do wniosku, że dokonywanie przez niego kradzieży stanowi dla niego sposób na życie i funkcjonowanie w społeczeństwie.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu Sąd miał na uwadze elementy wymienione w art. 47 § 6 k.w., a w szczególności, rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej szkody, postać zamiaru, okoliczności

popelnienia czynu oraz motywacjê obwinionego. Sąd w szczególności uwzglêdnił, iż w zachowaniu obwinionego uzwnêtrzniał siê upór w dążeniu do osiągnięcia przestêpnego celu, a to spożycia alkoholu nawet po zatrzymaniu go za kradziej, bez zważania na konsekwencje, co świadczy o dużym natężeniu złej woli. Kradziej akurat alkoholu świadczy również o niskich pobudkach jego działania.

Sąd nie dopatrzył siê przy tym okoliczności łagodzących.

Sąd uznał, że zgodnie z art. 35 k.w. za orzeczeniem kary aresztu przemawiają okoliczności sprawy świadczące o głąbokiej demoralizacji sprawcy, fakt, iż jawnie lekceważy on prawo oraz nie wykazuje żadnej pozytywnej refleksji nad swoim postępowaniem. Sąd wielokrotnie dawał obwinionemu szansę na zmianę swojego postępowania, z której to możliwości obwiniony nie skorzystał. W ocenie Sądu postawa obwinionego prowadzi do przekonania, iż konieczna jest stosowna reakcja na popełniane przez niego wykroczenia, poprzez czasowe odizolowanie go od społeczeństwa, a orzeczenie kary łagodniejszego rodzaju nie zapewni weryfikacji jego postawy i nie powstrzyma go od dokonania ponownej kradzieży. Sąd staje na stanowisku, że jedynie bezwzględna kara aresztu w maksymalnym możliwym wymiarze będzie adekwatną reakcją na kolejne naruszenie prawa przez obwinionego, gdyż kary grzywny nie zapłaci, a kary ograniczenia wolności nie wykona, a do społeczeństwa musi iść sygnał, że kradzieże nie są opłacalne, gdyż kończą siê pobytem w izolacji w warunkach więziennych.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w związku z art. 119 k.p.w. Sąd zwolnił obwinionego od zryczałtowanych kosztów postępowania i opłat uznając, że z uwagi na sytuacjê osobistą oraz wysokość osiągniętych dochodów ich uiszczenie przez obwinionego byłoby zbyt uciążliwe, a nawet niemożliwe.

Ponieważ obwiniony był zatrzymany w postępowaniu wyjaśniającym sąd działając na podstawie art. 82§3 k.p.o.w. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył mu okres 1 dnia jego zatrzymania od 31.01.2018 godz. 15.00 do 01.02.2018 godz. 12.55 (godziny faktycznego doprowadzenia do Sądu w trybie przyspieszonym) przyjmując, że jeden dzień zatrzymania jest równoważny 1 dniowi aresztu.

Sędzia